

[Forsvarsministeren.]

værnepligtige til Løsningen af Opgaver, der kan kræve Liv som Indsats.

Men naar jeg nu har fremsat Forslag om, at man foreløbig skal gøre Forsøg paa at bygge det lovfæstede Hjemmeværn op dels ved Hjælp af værnepligtige, dels ved Hjælp af frivillige, saa mener det ærede Medlem Hr. Starcke, saaledes som han har tilkendegivet i Dag, at det berettiger ham til at sige, at det er et Forsøg paa at bagbinde Modstandsbevægelsen. Det ærede Medlem Hr. Starcke kan jo være smagfuld, naar han vil, og han har en betydelig Evne til at se bort fra Kendsgerninger, som andre finder det paakrævet at tage Hensyn til. Men maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Starckes Bemærkninger ikke have Lov til at spørge det ærede Medlem om, hvorledes han vil skabe en tilfredsstillende Løsning, dersom der for Hjemmeværnet i visse Egne af Landet bliver udpeget Opgaver, som der ikke melder sig frivillige nok til at løse. Er det saa Mening, at man skal undlade Løsningen af disse Opgaver, som naturligt tilkommer et Hjemmeværn? Selvfølgelig ikke. Derfor har man af vægtige saglige Grunde i det Forslag, som jeg har forelagt, indbygget Bestemmelser, som kan gøre det muligt at indkalde værnepligtige, der kan supplere Antallet af frivillige.

Men jeg har ogsaa haft et Hensyn til andre Forhold for Øje. Jeg sagde for et Øjeblik siden, at det er ikke sandsynligt, at Befolkningen vil faa Tillid til et Hjemmeværn, medmindre det repræsenterer et Tvær-snit af Befolkningen. Jeg sagde endvidere, at uden Befolkningens Tillid kan et Hjemmeværn ikke opretholdes. Det ærede Medlem Hr. Starcke ved jo lige saa godt som jeg og mange andre ærede Medlemmer i denne Sal, at der i store Dele af Befolkningen er Skepsis over for frivillige Korps. Jeg har ønsket at faa bygget en Hjemmeværn-ordning op, som havde en Chance for at blive mødt med Tillid af Befolkningen, og som derved fik en Chance for, saa længe der maatte være Brug derfor, at blive bevaret som et værdifuldt Led i Forsvarsordningen. Men der er jo hverken i Forslagets Paragraffer, saaledes som de er affattet, eller i de Bemærkninger, der er knyttet til Forslaget, noget, som giver det ærede Medlem Hr. Starcke Grundlag for at fremsætte Paa-stande om, hvor mange frivillige og hvor mange værnepligtige der skal være i det lovfæstede Hjemmeværn. Der foreligger intet om, hvor mange frivillige og hvor mange værnepligtige der bliver i det lovfæstede Hjemmeværn. Det kommer, saa-

ledes som det klart fremgaar af Forslaget, til at bero paa de Erfaringer, der vil blive gjort.

I denne Forbindelse stillede det ærede Medlem Hr. Starcke mig et Spørgsmaal om Hjemmeværnsmændenes Stilling i Forhold til Folket. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem betragter dette Spørgsmaal som besvaret ved de Bemærkninger, jeg tidligere har gjort i min Tale.

Det ærede Medlem Hr. Starcke stillede ogsaa et Spørgsmaal til mig vedrørende Militærnægterne. Jeg forstaaer ikke rigtig Aarsagen til, at det ærede Medlem stillede mig dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at han har alle fornødne Oplysninger, som kan gives paa dette Tidspunkt, dels i Forslagets § 9 og dels i de Bemærkninger, som er knyttet til Forslagets § 9. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne have Lov til et kort Citat. Der staar i Bemærkningerne til § 9:

„Det er en Forudsætning, at hjemmeværnpligtige, for hvem militær Tjeneste af enhver Art efter foreliggende Oplysninger maa anses for at være uforenlig med deres Samvittighed, af Indenrigsministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren ogsaa kan fritages for Tjeneste i Hjemmeværnet mod at anvendes til andet Statsarbejde, der dog ikke maa tjene militære Formaal. De nærmere Bestemmelser vedrørende Ordningen af saadant Statsarbejde fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren.“

Denne Forhandling, som er forudset mellem Indenrigsministeren og Forsvarsministeren om de nærmere Bestemmelser vedrørende Militærnægterne, er endnu ikke ført og vil ikke blive ført, før det er afgjort, om Forslaget til et lovfæstet Hjemmeværn bliver vedtaget eller ikke.

Der har i Anledning af, at jeg har fremsat Forslag om et lovfæstet Hjemmeværn, været talt om, at det var Indledningen til en stor Oprustning. Maa jeg i den Anledning sige: dette Forslag berettiger paa ingen Maade til at tale om, at der nu gennemføres en stor Oprustning. Den Genopbygning af Forsvaret, der er foretaget siden Befrielsen, gør det heller ikke. Til Anskaffelse af Materiel er der hidtil anvendt rundt regnet 150 Mill. Kr. siden Befrielsen. Den Militærordning, som Socialdemokratiet og Det radikale Venstre gennemførte i 1937, indeholdt Materiel, som det, regnet efter Prisniveauet i 1945, vilde koste 1500 Mill. Kr. at anskaffe. Det fremgaar alene af disse Kendsgerninger, at det militære Beredskab, som Landet har, maa være meget svagt. Selv